

Arrest

nr. 158 525 van 15 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 30 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. STRUBBE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op X en afkomstig te zijn uit Bambesie (Ethiopië). In 2010 verhuisde u naar Asosa (Ethiopië). Uw etnische origine is Oromo. U bent getrouwd met Fatouma S.M. maar u hebt momenteel geen contact meer met haar. Jullie hebben geen kinderen.

In Bambesa was u straatverkoper. U verkocht kleine items zoals brillen en parfum. U was verder ook actief in de moskee en verrichte er gemeenschapswerk: u vulde waterkannen en luisterde naar de Hadis. In 2013 vertrok u voor vier maanden naar Addis Abeba om er een religieuze opleiding, georganiseerd door de overheid, te volgen. Wat u op voorhand echter niet wist was dat het een introductie in de Ahbash betrof, een stroming binnen de Islam die de Ethiopische overheid probeert op te leggen aan haar bevolking. Terug in Asosa verwachtte men dat u deze stroming zou onderwijzen. U weigerde echter, omdat u zich niet kon vinden in deze ideologie. Hierop werd u gearresteerd door de politie en vier maanden opgesloten in de gevangenis. Ze beschuldigden u van terrorisme en u werd er gemarteld. Op een avond zag u uw kans schoon en ontsnapte terwijl u naar het toilet ging. U reisde meteen door naar Soedan en van daaruit naar België.

Bij terugkeer naar Ethiopië vreest u de Ethiopische overheid.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een brief neer van de Luqman-Ethiopian Muslims Association (LEBMA) uit Ronse, België. Hierin wordt bevestigd dat het Ethiopische regime de Ahbash ideologie wil opleggen en niet nalaat geweld te gebruiken tegen wie zich hiertegen verzet.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op basis van uw verklaringen kan niet gesteld worden dat de door u ingeroepen feiten die aan de basis van uw vervolgingsvrees zouden liggen, geloofwaardig zijn. Deze feiten kunnen aldus niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst legt u geen enkel bewijsstuk neer ter ondersteuning van uw identiteit, van uw reisweg en van de door u ingeroepen feiten. U verklaarde wel een identiteitskaart te hebben gehad in Ethiopië maar uw verklaringen over het verlies van dit document zijn tegenstrijdig. Bij de DVZ verklaarde u dat u uw identiteitskaart achterliet op aanraden van de smokkelaar (Verklaring DVZ dd. 15.10.2014 vraag 30B), terwijl u bij het CGVS beweert dat u uw identiteitskaart bent verloren op weg naar zee (CGVS p. 7). U zou ook foto's van uzelf, uw broer en zus en uw vrouw hebben gehad, maar deze bent u eveneens kwijt geraakt (CGVS p. 7). U legt geen documenten neer die uw asielrelaas kunnen ondersteunen, noch over de opleiding die u gevolgd zou hebben, noch over uw arrestatie en gevangenschap. U vermeldt ook nergens het bestaan van dergelijke documenten. Wat de beoordeling van uw asielrelaas betreft kan dus slechts op uw verklaringen worden voortgegaan, die echter niet kunnen overtuigen.

Uw verklaringen over de opleiding waarvan sprake, die de kern vormen van uw asielrelaas, kunnen niet overtuigen. Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u bij de DVZ op geen enkel moment over deze opleiding hebt gesproken, noch over het feit dat men wilde dat u Ahbash zou onderwijzen bij terugkeer naar Asosa en dat dat u werd gearresteerd omdat u weigerde dit te doen. U hebt het enkel over uw weigering zich te bekeren tot deze stroming binnen de Islam – of sekte zoals u het noemt (Vragenlijst CGVS vraag 3.1 en 3.5). Dat u een dergelijk cruciaal element – dat de rode draad vormt doorheen het asielrelaas dat u bij het CGVS uiteenzette – nalaat te vermelden bij de DVZ ondermijnt reeds in belangrijke mate de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Bovendien kunnen, zoals gezegd, ook uw verklaringen betreffende deze opleiding niet overtuigen. Gevraagd naar de inhoud van de opleiding die u gedurende vier maanden volgde in Addis Abeba slaagt u er niet in een bevredigend antwoord te formuleren. Zelfs wanneer de vraag verschillende keren wordt herhaald haalt u enkel de verschillen tussen Ahbash en de traditioneel gangbare vorm van Islam in Ethiopië aan (CGVS p. 4). Dat u niet spontaan en gedetailleerd kunt vertellen over de inhoud van een vier maanden durende opleiding die u zou hebben gevolgd, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan. Bovendien kunt u ook in het geheel niets vertellen over de andere deelnemers aan de opleiding. U zegt dat er vele deelnemers van over het hele land waren, waaronder vijf personen uit Asosa. U kent echter enkel Hassan bij naam. Behalve zijn voornaam weet u niets over Hassan, buiten dat hij dezelfde opleiding als u volgde. U kent zelfs zijn familienaam niet (CGVS p. 8-9). Dat u zo weinig zou weten over de andere deelnemers, terwijl u vier maanden lang een intensieve opleiding met hen volgde in een vreemde stad waarbij logies en maaltijden waren inbegrepen (CGVS p. 15) is weinig geloofwaardig.

Niet enkel blijkt u niets te weten over deze andere deelnemers, u weet ook in het geheel niet hoe het hen is vergaan na de opleiding. Of zij ook, net als u, werden gearresteerd, weet u niet (CGVS p. 10).

Ook uw verklaringen over wat er gebeurde en hoe u handelde bij terugkeer zijn weinig geloofwaardig. U beweert dat u bij terugkeer werd aangesproken door twee sheikhs die u niet eerder in de moskee had gezien. Toen ze vroegen waarom u geen les wilde geven in de Ahbash-ideologie waarover u een opleiding volgde zei u simpelweg dat u dit weigerde te doen. Hierop zou u in aanwezigheid van uw vrouw, huisbaas en buurtbewoners zijn gearresteerd (CGVS p. 8). Vooreerst weet u helemaal niets over deze sheikhs. U kent zelfs hun namen niet en hebt ook nooit iemand gevraagd om meer informatie over deze personen (CGVS p. 11). Dat u in het geheel niet geïnteresseerd was in achtergrondinformatie over twee onbekende mannen die u vragen les te geven in een ideologie die door de overheid wordt opgelegd en de uwe niet is, is weinig geloofwaardig.

Het is bovendien opmerkelijk dat u hun vraag zomaar zou weigeren zonder ook maar na te denken over wat de gevolgen zouden kunnen zijn. U zegt dat u hen zei dat u deze ideologie niet wilde prediken en dat u ze niet accepteerde. U zegt dat u hen beslist zei dat u niet wilde lesgeven (CGVS p. 13). U beweert dat u niet achterdochtig was omdat u ervan uit ging dat de overheid niet tussen komt in religieuze zaken (CGVS p. 5). U wist niet wie deze sheikhs waren, maar u dacht niet dat ze spionnen van de overheid waren. U was niet bezorgd, u dacht niet dat er u iets zou overkomen (CGVS p. 11). Dit is een bijzonder vreemde redenering gezien u er wel degelijk van op de hoogte was dat de overheid zich mengt in religieuze zaken en daar ook niet licht over gaat. U verklaarde immers dat er eerder al 17 religieuze leiders waren gearresteerd (in 2004 Ethiopische kalender - EK; 2011/2012 Gregoriaanse kalender - GK) (CGVS p.4-5) en dat de imam van uw moskee werd ontslagen omdat hij weigerde Ahbash te prediken (in 2005 EK; 2012/2013 GK) (CGVS p. 5). Nadien zou niemand nog iets van hem vernomen hebben (CGVS p. 10). U zegt dat Ahbash sinds 2003 EK (2010/2011 GK) actief wordt ondersteund door de overheid en dat er sinds 2004 EK (2011/2012 GK) mensen onder druk worden gezet en zelfs gearresteerd (CGVS p. 9). Dit allemaal voor uw vertrek naar Addis. In een dergelijk politiek-religieus klimaat is het onwaarschijnlijk dat u geen argwaan zou koesteren tegen twee onbekende personen in uw moskee die u opdroegen deze ideologie te onderwijzen.

Bovendien verklaart u zelf dat u voordat u naar Addis vertrok, niet openlijk kon uitkomen voor het feit dat u geen voorstander was Ahbash. U zegt dat u hierover in het openbaar niet kon spreken omdat er veel spionnen aanwezig waren, die op hun beurt security agents zouden kunnen informeren, waarna u zou kunnen worden meegenomen naar een onbekende plaats (CGVS p. 15). U was dus op uw hoede voor de 'spionnen van Ahbash'. Beweren dat u later, na uw terugkomst uit Addis, niet kon denken dat er u iets zou overkomen omdat de overheid niet tussen komt in religieuze zaken (CGVS p. 11) is dus in het licht van uw overige verklaringen hoogst onwaarschijnlijk.

Ook de rest van uw verklaringen kunnen als weinig aannemelijk of geloofwaardig worden beschouwd. Zo is het opmerkelijk dat net u naar Addis Abeba zou worden gestuurd om deze opleiding te volgen. U had geen belangrijke functie binnen de moskee, u vulde waterkannen en schrobde vloeren. U sprak geen Arabisch en had nooit eerder te kennen gegeven geïnteresseerd te zijn in Ahbash, ook al werden er verscheidene bijeenkomsten en vergaderingen rond deze ideologie georganiseerd (CGVS p. 5). U werd echter op geen enkel moment persoonlijk aangesproken (CGVS p. 14). Het ging om een zeer dure opleiding: gedurende vier maanden werd alles voor de cursisten voorzien: zowel voedsel en onderdak als cursusmateriaal en kleding. Verwacht kan worden dat men in een dergelijke situatie eerst peilt naar wie ontvankelijk is voor deze nieuwe ideologie, om hen vervolgens op te leiden in Addis Abeba en later te laten onderwijzen in Asosa. Dit is bij u duidelijk niet het geval. U verklaart dat men u opnieuw naar Addis Abeba wilde sturen voor een bijkomende opleiding, maar waarover die dan zou gaan, dat weet u niet (CGVS p. 10).

Algemeen valt in uw asielrelaas op dat u een heel aantal dingen niet schijnt te weten. Zo weet u niet wat er met imam Ali is gebeurd nadat hij werd ontslaan. Hij werd niet gearresteerd, maar u weet niet waar hij na zijn ontslag naartoe zou zijn gegaan (CGVS p. 10). U weet zoals gezegd in het geheel niets over uw medecursisten, behalve dat een van hen Hassan heet. Evenmin weet u wat er na de opleiding met hen is gebeurd (CGVS p. 8). U kent persoonlijk niemand die werd gearresteerd (CGVS p. 10). Evenmin weet u iets over de twee sheikhs die u aanspraken in de moskee nadat u terugkeerde uit Addis Abeba (CGVS p. 11). Ook over uw medegevangenen weet u helemaal niets, noch hun namen, noch de redenen waarom ze in de gevangenis zaten. Nochtans hebt u wel twee weken lang met deze mensen in de cel gezeten (CGVS p. 13). U verklaart dat er in Asosa al werd onderwezen over Ahbash in meetings, maar wie daar les gaf, weet u niet (CGVS p. 13-14).

Uw verklaringen betreffende uw gevangenschap zijn weinig geloofwaardig. Zoals gezegd schijnt u helemaal niets te weten over uw medegevangenen. Dat u op geen enkel moment zou hebben gepraat met de mensen waarmee u meer dan twee weken in de cel zat en bijgevolg zelfs hun namen niet kent, is weinig geloofwaardig. Bovendien is ook de manier waarop u beweert ontsnapt te zijn weinig aannemelijk. U beweert dat u naar het toilet ging en terwijl de bewaker stond te bellen 'gewoon' over het hek sprong. U begaf zich naar de controlepost waar u de bewaker uitlegde wat er met u was gebeurd, waarop deze een taxi voor u belde. Wanneer u later een beschrijving van de gevangenis geeft en men u vraagt hoe hoog het hek was zegt u: "Als ik spring kan ik met mijn hand de bovenkant raken." (CGVS p. 12). Gevraagd hoe u dan over dit hek kon springen zegt u opeens dat u niet over een hek sprong, maar u optrok aan een muur en daarover sprong (CGVS p. 12). Dat u uw verklaring in de loop van het gehoor wijzigt is opmerkelijk. Verder beweert u zoals gezegd dat u werd geholpen door een bewaker. Daar waar dit al opmerkelijk is is het nog vreemder dat geen van de andere bewakers u zou zijn komen zoeken. U bleef nochtans twee uur verstopt zitten bij de bewaker, maar niemand kwam informeren of hij iets had gezien (CGVS p. 12). Dit alles is weinig aannemelijk.

Algemeen kan worden gesteld dat u asielrelaas dermate veel lacunes, ongerijmdheden en weinig aannemelijk verklaringen bevat dat er geen geloof aan kan worden gehecht. De feiten die u aanhaalt kunnen dus zoals gezegd niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie en van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

De algemene situatie in uw land van herkomst noopt verder niet tot een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (verder: de vreemdelingenwet); van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Inzake zijn identiteit laat verzoeker gelden: "Omtrent zijn identiteit kan de verzoekende partij kort zijn : hij diende zijn identiteitspas weg te doen van de mensensmokkelaar. Wanneer hij tijdens zijn interview met de verwerende partij verklaarde deze verloren te zijn dient dit op eenzelfde wijze begrepen te worden : het niet meer hebben van de identiteitskaart vooraleer de reisweg op zee verder te zetten (onder druk van de mensensmokkelaar).

Mogelijks is hier een vertaalprobleem opgetreden van één werkwoord met twee betekenissen.

Het is ook niet onlogisch dat de verzoekende partij geen documenten meer bij zich had die zijn opleiding dan wel zijn verblijf in de gevangenis kunnen staven, aangezien hij na zijn vlucht uit de gevangenis onmiddellijk naar Soedan is getrokken en niet meer huiswaarts is gegaan.

Hij had dus niet meer op zak dan wat hij bij zich had terwijl hij in de gevangenis opgesloten zat."

Omtrent zijn opleiding stelt verzoeker: "De verzoekende partij diende zo bondig als mogelijk samen te vatten waarom hij voor zijn leven vreesde en diende zijn land te ontvluchten. De kern van dit probleem heeft hij dan ook aan DVZ weergegeven, met name het weigeren van het verder verspreiden van de Ahbash leer. Als men iemand zou verplichten deze leer te verspreiden dan is het vrij logisch dat deze persoon deze leer reeds heeft onderricht gekregen.

Het is aan de asielaanvrager niet toegestaan reeds zijn verhaal van A tot Z te brengen, zodat de verzoekende partij nog niet kon ingaan op de gevolgde opleiding.

De verzoekende partij kon zijn gemiddelde dag tijdens de opleiding samenvatten en de nodige beschrijvingen geven. Het loutere feit dat hij weinig contact zocht met de andere deelnemers, houdt niet in dat zijn verhaal niet geloofwaardig zou zijn. De verzoekende partij is nu eenmaal een introvert en zoekt niet snel contact met andere personen.

Indien hij geen contact had met zijn medecursisten tijdens de opleiding is het niet onlogisch indien men naderhand ook geen contact meer heeft met deze personen of informeert naar hen. Immers, deze cursisten waren afkomstig van over het ganse land."

Inzake het relaas van de verzoeker bij zijn terugkeer van de opleiding stelt verzoeker: "De verzoekende partij was wel degelijk op de hoogte van het beleid van de regering van Ethiopië, zoals ook blijkt uit zijn interview. Doch dat de verzoekende partij van mening was dat men een vrij onbelangrijk persoon binnen de moskee niet zo zou aanpakken als de religieuze leiders zelf, getuigt louter van de nodige naïviteit.

Dit houdt niet in dat de verzoekende partij zichzelf zou tegengesproken hebben.

Het loutere feit dat de verzoekende partij koos om na het eerste bezoek van de sheiks hier geen verder onderzoek naar te verrichten is louter ingegeven door het feit dat hij zich gedeinsd wenste te houden en hoopte dat het daar zou bij blijven. Immers zoals reeds aangegeven, hoopte de verzoekende partij dat ze een kleine garnaal met rust zouden laten.

Het loutere feit dat de verzoekende partij zich op de achtergrond hield, houdt niet in dat op enige wijze zijn verklaringen niet logisch zouden zijn of elkaar tegenspreken."

Verzoeker vervolgt: "De verwerende partij vindt het ongeloofwaardig dat de verzoekende partij werd uitgekozen om de opleiding te volgen.

De verzoekende partij had nog geen kinderen en zijn job was van die aard dat het mogelijk was om zich vier maanden vrij te maken. Daarnaast toonde hij de nodige inzet binnen de moskee.

Maar evengoed was het mogelijk dat niemand binnen de moskee deze opleiding wenste te volgen, immers de Imam van de moskee was reeds ontslagen omdat hij weigerde de Ahbash te prediken, en dat men daarvoor koos voor de verzoekende partij gelet op zijn rustig, meevolgend en discreet karakter. Hierin kan dan ook de tweede opleiding gekaderd worden. De verzoekende partij doet braaf wat van hem gevraagd wordt terwijl de overige personen binnen de moskee op deze wijze uit de wind worden gezet."

Omtrent zijn gevangenschap en ontsnapping laat verzoeker gelden: "Er kan opnieuw gewezen worden op het rustige en introverte karakter van de verzoekende partij. Het loutere feit dat hij geen contact zocht met zijn medegevangenen houdt niet in dat het ongeloofwaardig zou zijn dat hij in de gevangenis werd opgesloten. Dit kan immers ook aangetoond worden met een beschrijving te geven van de gevangenis, en de bewakers.

Op een onbewaakt ogenblik heeft de verzoekende partij geluk gehad en kon hij ontsnappen.

De verzoekende partij is wel degelijk ontsnapt door over een muur te springen nadat hij zich eerst diende op te trekken aan deze muur.

Het hek bevond zich aan de controlepost. Er is tijdens het gesprek louter verwarring ontstaan omtrent welke fase van de ontsnapping de verzoekende partij diende te beschrijven. Voor alle duidelijkheid, eerst de gevangensmuur en dan het hek van de controlepost.

De verzoekende partij hield zich schuil in de controlepost en kan dus onmogelijk weten of men intussen op zoek waar naar hem.

De verzoekende partij kan de bewaker van de controlepost enkel dankbaar zijn. Hij beseft dat hij geluk heeft gehad dat deze persoon hem heeft willen helpen. Hij vermoedt dan ook dat deze bewaker zich niet kan vinden in het opsluiten van personen die weigeren de Ahbash te verkondigen."

2.2.1. Tijdens zijn verklaringen bij het invullen van de 'vragenlijst' maakte verzoeker op geen enkel ogenblik melding van het feit dat hij in Addis Abeba een religieuze opleiding had gevolgd. Dit klemmt des te meer gezien verzoeker over deze opleiding op het CGVS verklaarde dat de opleiding strijdig was met zijn geloof en hij beledigd werd door veel van de islamitische deelnemers (gehoor CGVS, p.3). Verzoeker verklaarde in de 'vragenlijst' tevens dat hij werd gearresteerd omdat hij moslim is, doch hij maakte niet de minste melding van het feit dat hij geacht werd, na het volgen van deze opleiding, hetgeen hem aangeleerd werd in Addis Abeba te verspreiden.

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als een opleiding in Addis Abeba en zijn arrestatie ingevolge de weigering het aldaar aangeleerde geloof te verspreiden, hierin zou hebben vermeld.

Verzoekers verwijzing naar zijn vermeend introvert karakter is niet afdoende om de terechte vaststellingen te weerleggen waaruit blijkt dat hij hoegenaamd geen nuttige verklaringen kan afleggen omtrent de inhoud van de gevolgde opleiding (gehoor, p.9) inzake het geloof dat hij nota bene volgens zijn verklaringen zou moeten verspreiden. Ook werd terecht vastgesteld dat hij niets weet over zijn medecursisten noch wat er met hen na de opleiding gebeurde. Aangezien de opleiding blijkbaar voorzien was om in het land een geloof te verspreiden, kan aangenomen worden dat deze "zendelingen" dan ook onderling in contact bleven, minstens de mogelijkheid hiertoe hadden middels het opleidingscentrum.

Evenmin maakt verzoeker aannemelijk waarom hij niet op de hoogte is van de namen of de persoon van de twee sheikhs die bij hem kwamen informeren omtrent zijn weigering het geloof te verspreiden. Aangezien deze personen kwamen informeren naar verzoekers weigering om het geloof te verspreiden, dient aangenomen te worden dat deze personen een aanzienlijke invloed hadden. Het was dan ook in verzoekers persoonlijk belang om zijn situatie in te schatten na het bezoek van twee sheikhs; zeker als hij zichzelf aanzag als "een kleine garnaal" die zich "op de achtergrond hield".

Voormelde vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze verzoekers geloofwaardigheid inzake de voorgehouden opleiding in Addis Abeba en opgedrongen bekeringsinspanningen. Derhalve kan evenmin geloof gehecht worden aan de gevolgen (gevangenschap, ontsnapping) die zouden zijn voortgevloeid uit deze voorgehouden feiten.

Het attest dat verzoeker bij het CGVS bijbracht (map documenten) betreft een gesolliciteerd document dat derhalve niet dienstig is.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS